

袍中詩

沙場征戍客，
寒苦若為眠？
戰袍經手作，
知落阿誰邊；
蓄意多添線，
含情更著綿，
今生已過也，
重結後生緣。

開元宮人

Bào Trung Thi

Sa trường chinh thú khách,
Hàn khổ nhược vi miên ?
Chiến bào kinh thủ tác,
Tri lạc a thùy biên;
Súc ý đa thêm tuyến,
Hàm tình cánh trước miên,
Kim sinh dĩ quá dã,
Trùng kết hậu sinh duyên.

Khai Nguyên cung nhân

Bài Thơ Trong Áo

Quân binh nơi chốn chiến trường,
Khổ, lạnh, giấc ngủ đêm sương thế nào?
Tay em may mảnh chiến bào,
Làm sao biết được áo vào tay ai.
Gửi lòng thêm mối chỉ may,
Cố tình lót lớp bông dày cho anh.
Kiếp này duyên lỡ không thành,
Xin đành hẹn mối duyên lành kiếp sau.

(Người dịch: Linh Chi)

Nguồn thơ chữ Hán : www.thivien.net

Giai thoại *Bài thơ trong áo* được kể rằng:

Ngày xưa trong triều vua, các cung nhân nhiều lúc được lệnh may áo cho binh sĩ ở ngoài chiến trường. Có một cung nữ làm bài thơ trên lụa và lén may vào trong chiếc áo để gửi ra mặt trận.

Một hôm, có người lính vô tình làm rách áo, anh thấy bài thơ này, ai đọc cũng khen hay. Câu chuyện "bài thơ trong áo" đến tai vua, ngài cảm động và truyền người cung nữ đã làm bài thơ trên được xuất cung để kết hôn với anh lính kia.

Người cung nữ làm bài thơ đã già, nhan sắc đã tàn phai, bà nương ân huệ này lại cho một cung nữ trẻ khác. Bà bảo cô này hãy đứng ra nhận mình là tác giả bài thơ để kết hôn với người lính. Cả hai về quê sống hạnh phúc bên nhau. Còn người cung nữ già đành âm thầm "xin hẹn kiếp sau" vậy.